

тогава кляти-ти работникъ и зидарь не быхъ могли да земѣть въ замѣнѣ чюждо нѣчто, сиречь не быхъ могли да ся поминувать. Нѣ господарь-тъ на кѣщѣ-тѣ или кой-то ся е нагрѣбилъ да ѣ изгради, плаща на работника и на зидара на дребно и по малко работѣ-тѣ, кой-то така еще ничто не чини доклѣ ся не свръши цѣла.

Ты кога си купишь фесъ наведнажъ плащашъ на десять, пятнадесять душъ, кои-то сѣ работили доклѣ отъ овчѣ вълнѣ стане фесъ-тъ, какъвто е сега. Нѣ оныя хора не быхъ могли да тя чякать докога-то ти потрѣбува фесъ; а единъ другому си плащать труда; тръговецъ-тъ, кой-то е былъ накупилъ вълнѣ, платилъ е труда на овчяра, кой-то е пасълъ и остригълъ овцы-ты; а фабрикантъ-тъ кога купилъ вълнѣ-тѣ отъ тръговеца за да ѣ исчисти и изработи, платилъ е на тръговеца труда и что-то е былъ далъ за вълнѣ-тѣ, послѣ е платилъ и на работницы-ты, кои-то сѣ ѣ прали, пряли, плели, багрили и пр. па кога излѣзжът фесове и гы продаде той откакъ си прѣсмѣтне та си земе всичко, что е издавалъ, зима най-сѣтнѣ и за своя трудъ заплатѣ.

Така послѣднѣй, кой-то си купи нѣчто, плаща на всички оныя, кои-то сѣ работили възъ онова нѣчто или сѣ ся маяли около него та трошили врѣмя или пары, и плаща имъ съ свой трудъ спротивъ колко-то му чини. На пр. да речемъ, че фесъ-тъ, чини 15 грошя; ако да го купи орачь, той ще заплати за него съ 15 омы жито, что е намѣрилъ на нивѣ-тѣ си, ако ся продава жито-то по грошъ ока-та; ако да купи феса работникъ чловѣкъ, кой-то зима на день по пять грошя, той трѣбува да работи три дни за да изработи колко-то за единъ фесъ; ако ли да го купи